

Kasamaan sa Lupain

Susing Talata: “Ang bagay na ito ay iniutos ko sa kanila, na sinasabi, Sundin ninyo ang aking tinig, at ako ay magiging inyong Dios, at kayo ay magiging aking bayan: at kayo’y magsilakad sa lahat ng mga daan na aking iniutos sa inyo, upang ikabuti ninyo.”
Jeremias 7:23

Napiling Kasulatan:
Jeremias 7:1-11, 21-23

Ang utos sa ating Susing Talata ay isang maikling pagsasalaysay ng mga makikita sa Exodo 19:5, Levitico 26:3-12, at Deuteronomio 5:33. Kung susundin ng Israel ang mga utos ni Jehova sila ay mabubuhay at uunlad sa lupaing ibinigay sa kanila. Ito ay totoo kahit na ang Israel ay nahahati sa hilagang mga tribo ng Israel at sa timog na mga tribo ng Juda. Ang pagsunod ay palaging ang pinakamahalagang kinakailangan ng tipan sa pagitan ng Diyos at ng kanyang piniling mga tao, hindi sakripisyo. Sa muling pagsamba sa huwad na mga diyos, ang mga tao ng Juda ay naghanap ng

kaligtasan mula sa paghatol ni Jehova sa pamamagitan ng pagpunta sa Templo at pag-aalay ng hain.

Sa Piniling Kasulatan ngayon ay mababasa natin ang salita ni Jehova na binigkas sa pamamagitan ng bibig ni Jeremias, na nagsasaad na ang pagsunod ay nakahihigit sa paghahain sa Templo: "Dinggin ninyo ang salita ng Panginoon, kayong lahat na mga tao ng Juda na dumaraan sa mga pintuang ito upang sumamba sa Panginoon. Ito ang sabi ng Panginoong Makapangyarihan sa lahat, ang Diyos ng Israel: Baguhin ninyo ang inyong mga lakad at ang inyong mga gawa, at huwag kayong magtitiwala sa lugar na ito, at sa lugar na ito kayo magtitiwala. templo ng Panginoon, ang templo ng Panginoon, ang templo ng Panginoon, kung talagang magbabago kayo ng inyong mga lakad at ang inyong mga kilos at pakikitungo sa isa't isa nang makatarungan, kung hindi ninyo aapihin ang dayuhan, ang ulila, o ang balo, at hindi magbubuhos ng dugong walang sala sa lugar na ito, at kung hindi kayo sumunod sa ibang mga diyos sa inyong sariling kapahamakan, kung gayon ay hahayaan ko kayong manirahan sa lugar na ito, at kayo'y magtitiwala kailanman Magnanakaw ba kayo at pumatay, mangangalunya at magsusumbong, magsusunog ng insenso kay Baal at sumunod sa ibang mga diyus-diyosan na hindi

ninyo kilala, at pagkatapos ay lalapit at tatayo sa harap ko sa bahay na ito, na dinadala ang Aking Pangalan, at magsasabi, Kami ay ligtas na gawin ang lahat ng kasuklam-suklam na mga bagay na ito, na naghahayag ng aking Pangalan? Jeremias 7:2-11

Ang makapangyarihang mga salitang ito ay nagpapakita na walang relihiyosong mga pagdiriwang o mga paghahain sa Templo ang magbubunga ng mga pakinabang kung hindi aayusin ng Juda ang kanilang masasamang paraan. Walang sinuman ang maaaring mag-claim ng interes sa libreng kaligtasan habang nagsasagawa ng kilalang kasalanan o nabubuhay sa pagpapabaya sa kinikilalang tungkulin. Ito ang kasamaan sa kaharian ng Juda na sinalita ni Jeremias laban sa. Inisip nila na ang Templo na kanilang nilapastangan ay magiging kanilang proteksyon sa pamamagitan ng pagpapahayag, "Ito ang templo ng Panginoon!"

Ang babalang ito laban sa pag-angkin ng pagsang-ayon ng Diyos nang walang pagsunod sa kaniyang Salita ay totoo ngayon gaya noong panahon ni Jeremias. Hindi tayo mabubuhay ng anim na araw sa pagsuway bawat linggo at pagkatapos ay angkinin ang kaligtasan sa Sabbath sa isang gusali ng simbahan, na iginiit na nariyan si Kristo upang magligtas. "Magpapatuloy ba tayo sa kasalanan,

upang ang biyaya ay sumagana? Huwag sana," sabi ni Pablo. (Roma 6:1, 2). Ang krus ni Kristo, kasama ang taos-pusong pagsisikap na sumunod, ay bumubuo ng pinakamabisang lunas sa gayong makamandag na damdamin. Ibinigay ng Anak ng Diyos ang kanyang sarili para sa ating mga paglabag upang ipakita ang kahusayan ng banal na kautusan, ngunit gayundin ang kasamaan ng kasalanan. (Roma 7:13). Huwag nating isipin na maaari tayong gumawa ng masama nang walang kahihinatnan.